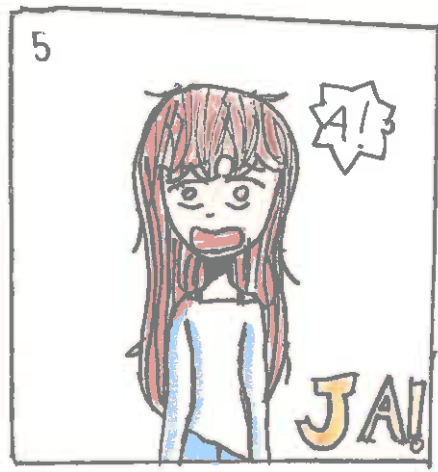
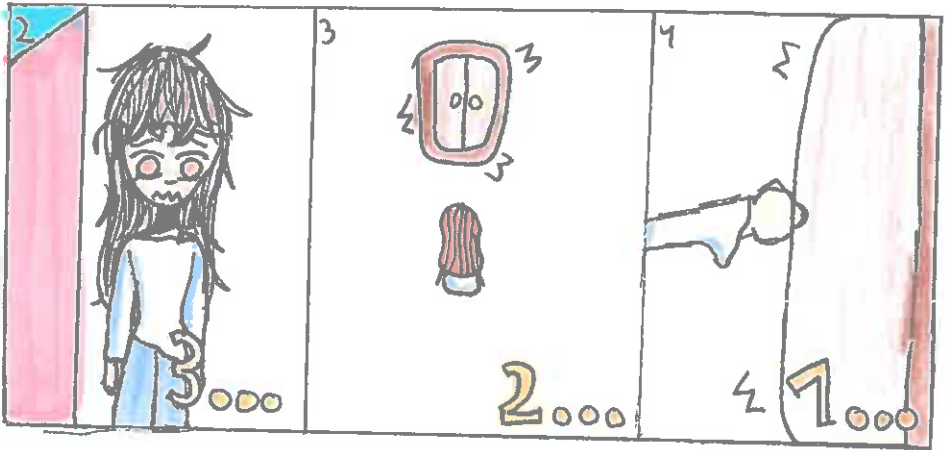

EL TERROR DE CASA

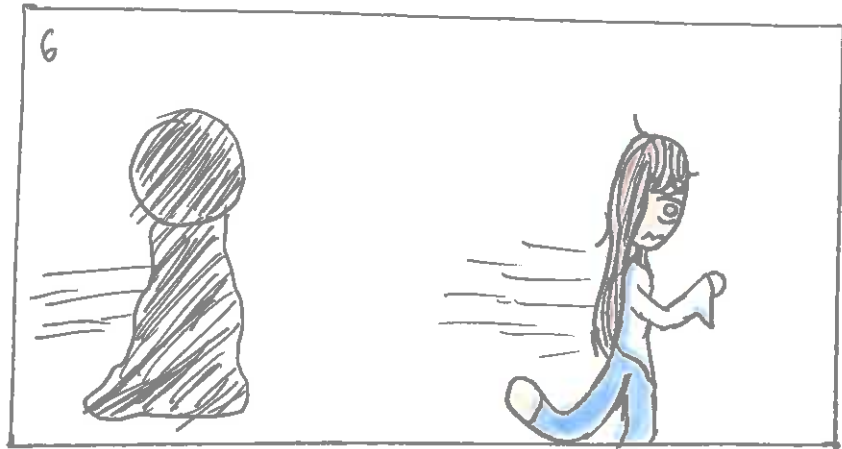
1 Fa uns dies que estic aterrada, no puc dormir. Hi ha una cosa... Una cosa... Ah... No ho puc explicar, no ara. Si hi hagués una manera... De cop i volta s'han començat a escoltar sorolls, venen de l'armari. He anat a investigar.

En arribar a la sala on es l'armari, em vaig apropar lentament al gran misteri.

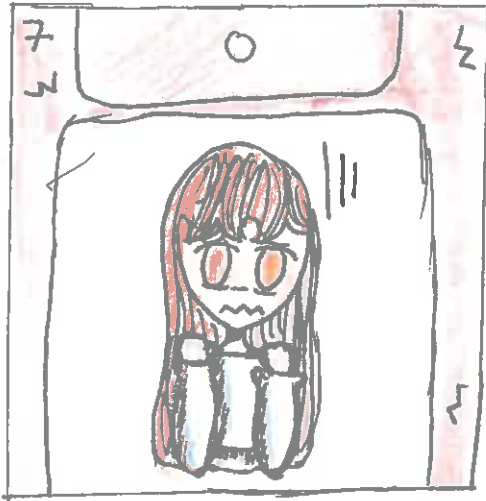
5 Vaig cridar tot el que vaig poder, era horrible! Era... Era... Un monstre! Em vaig posar a córrer, perquè m'estava perseguin! Corre! Corre! Corre! Quin cansament!

Estic esgotada! Tinc una idea! m'amagaré a la meua habitació!

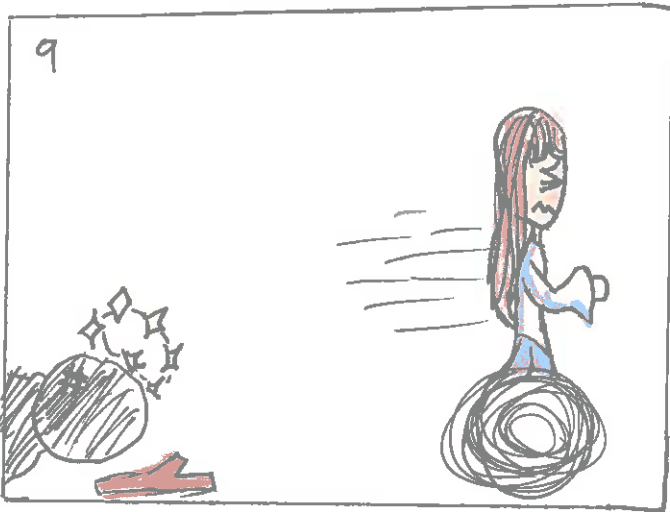
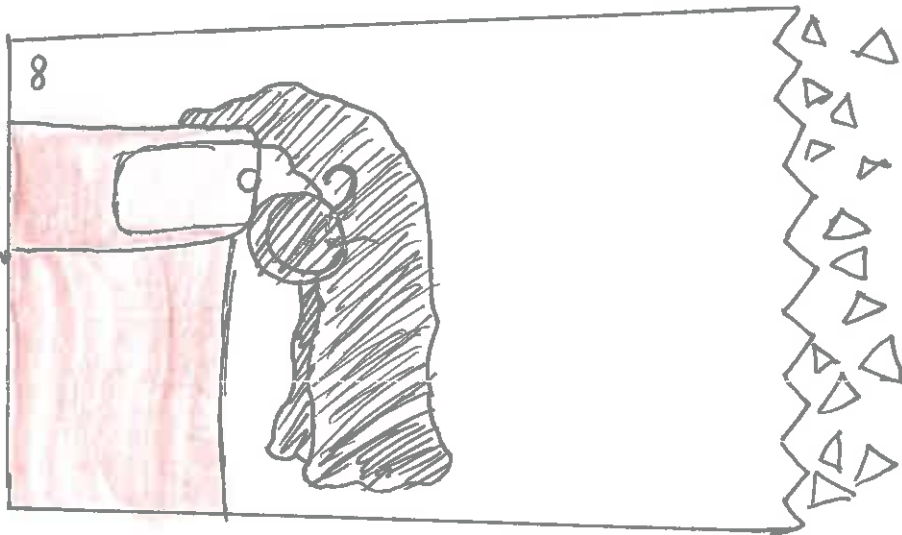
10/01

Mariona g.f.

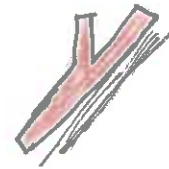

M'he amagat, crec que no m'ha vist, potser, hauria de córrer, sortir de casa o... No! Haig de vencer al monstre però, com? Tancan-lo al armari d'on mai hauria que haver sortit? Fer-me la seva amiga? No se que fer!

Ay, no! Ja m'ha vist! I ara què?! Doncs... Si que hauré de sortir de casa. Si! Ho faré! Som-hi!

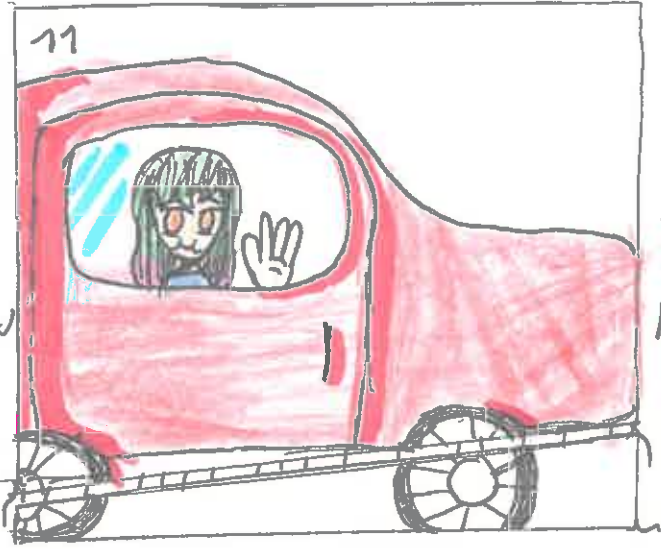
Primer, li vaig donar amb un pal, que estava al cerra i, després, vaig sortir corrents de casa. El més ràpid que vaig poder.

10
5 anys més
? tard... ? ?
? ? ?

Mariona g.f

5 anys després del succe,
he tornat a la mera casa.
Tornaré a viure aquí! Espero,
no estigui el monstre.

He començat a un
instititut nou, aquí, a
Sant Boi de Llobregat.
Què bé! No? M'ho passo
genial.

M'han dit que van trobar el
monstre, ara, està, en un lloc segur,
on no podrà fer mal a ningú i
el cuiden molt bé.

FI!